

Čekáš

Lapbook
nejen
na dobu
adventní

mě?

Katechetické a pedagogické centrum
Biskupství královéhradeckého © 2025

Průvodce

Hlavní myšlenka programu

Čekáš mě? Tichá otázka, která zní skrze staletí. Neztrácí se ani v hluku ulic a obchodních domů, ani mezi množstvím blikajících světel a vůní cukroví. Naopak se v ní skrývá tichá výzva i něžné pozvání. Možná ji slyšel i prorok Izajáš, když mluví o Emanuelovi – Bohu, který je s námi. Možná ji zaslechne David, když zpívá své žalmy. Možná Simeon, když konečně spatří Dítě, na které tak dlouho čeká jeho lid. Možná Anna, která svým modlitbám věnovala celé dny i noci. A možná je slyšel Jan Křtitel stojící u Jordánu.

Je to otázka Ježíše, který přichází – nejen jako malé dítě v Betlémě, ale také jako ten, který se jednou vrátí. Otázka, která nás vede k probuzení, bdělosti, připravenosti a k naději.

A Ježíš se ptá každého z nás: „Čekáš mě? Opravdu? Čekáš mě v tichu svého srdce, v modlitbě, v laskavosti, v naději, že přicházím i dnes – do tvého dne, do tvé rodiny, do tvého světa? Nebo se ztrácíš v přípravách, spěchu, v listech úkolů, ve světlech, která rychle pohasnou?

Advent je čas, kdy se tato otázka znovu rozhostí mezi námi. Ne jako zkouška, ale jako pozvání: abys nezapomněl, že Bůh tě čeká stejně, jako ty čekáš na Něho.

Co je lapbook?

Lapbook, neboli v překladu „kniha do klína“, je interaktivní knihou, kterou si tvoří samy děti. Jeho tvorba není složitá. Umožňuje dětem, během stříhaní a lepení, rozjímat daná témata a odpovídat si na položené otázky.

Obsah adventního lapbooku

Obsahem tohoto adventního lapbooku je program pro čtyři katecheze během čtyř adventních týdnů. Na každý týden je připravena biblická postava, která prorokovala nebo čekala na příchod Mesiáše.

Struktura

Jednotlivé katecheze mají stejnou strukturu, jejímž cílem je práce s biblickým textem, zamyšlení se nad jeho obsahem, přesahem do vlastního života a výtvarné zpracování do podoby lapbooku.

Každá katecheze je popsána v metodice.

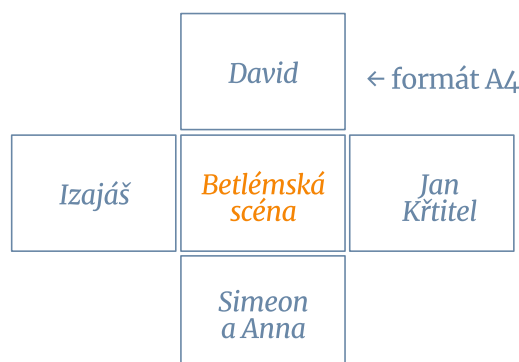
Při každém setkání vzniká jedna stránka lapbooku. Součástí této stránky je vždy biblický text, obrázek k dané postavě a příběhu, do kterého se výtvarně zpracovávají odpovědi na dané otázky. Všechny tyto komponenty se lepí na jednu stránku.

V přílohách naleznete materiál k tvorbě lapbooku.

Jednotlivé strany se během čtyř týdnů neslepují k sobě, ale zůstávají samostatně.

K jejich spojení do jedné knihy dojde až na konci adventu, kdy se doprostřed umístí obrázek Betléma a poté se k němu ze všech stran přilepí čtyři obrázky, které vám vznikly v době adventní.

Náhled finální podoby adventního lapbooku:

Úvod

Kdo byli proroci?

Proroci byli lidé, které Bůh zvláštním způsobem vybral, aby ostatním sdělovali Jeho slova a poselství. Nepsali knihy, ale mluvili a ukazovali lidem, co je správné a dobré, a také připravovali cestu k tomu, co Bůh sliboval – k příchodu Mesiáše.

Byli to lidé, kteří, naslouchali Bohu a věděli, kdy jim něco chce říct. Bůh k prorokům mluvil různými způsoby. Někdy slyšeli Boží hlas ve svém srdci nebo ve snu (často se jim zdálo něco, co jim ukázalo, co mají ostatním sdělit). Někdy viděli obrazy nebo znamení, která jim Bůh posílal, aby pochopili Jeho plán. Anebo cítili vnitřní přesvědčení, že to, co mají říct, pochází přímo od Boha.

Lidé ve Starém zákoně žili v těžké době, často ztráceli víru v Boha, báli se, že je Bůh opustil. A právě proroci jim říkali, aby se nebáli, aby věřili, že přijde Mesiáš, Spasitel, který přinese pokoj, radost a Boží lásku. Proroci často lidem připomínali, že Bůh je spravedlivý, milosrdný a věrný. Učili lidi dělat dobro a věřit Bohu a předávali jim naději. Často také mluvili o tom, jak mají lidé žít podle Božích pravidel. Říkali lidem i věci, které nebyly snadné, protože jim ukazovali, kde se mýlí a co mají změnit. A to se někdy neposlouchá snadno. A tak se proroci někdy setkávali i s nepochopením.

Když přišel Ježíš, ukázalo se, že slova proroků se naplnila, že byla pravdivá.

Proroci nám dnes připomínají, že i my můžeme naslouchat Bohu, být odvážní a trpěliví, a že Bůh je s námi každý den, nejen v minulosti nebo budoucnosti, ale právě teď.

Mezi starozákonní proroky patří: Izajáš, Jeremiáš, Ezechiel, Daniel, Ozeáš, Joel, Amós, Abdiáš, Jonáš, Micheáš, Nahum, Habakuk, Sofoniáš, Aggeus, Zacharjáš, Malachiáš, Jan Křtitel (poslední starozákonní prorok, který prostupuje do Nového Zákona a jako jediný se setkává s Ježíšem).

David (1. týden)

Úvod ke katechezi

Bůh si často vybírá to, co je prosté a nenápadné. Když si měl vybrat krále, neukázal na urostlé bojovníky, ale na **mladého pastýře**, který hrál na harfu a miloval Boha celým svým srdcem.

Když si vybíral tu, která **porodí Mesiáše**, vybral si **obyčejnou dívku**.

Když vybíral **město**, kde se Syn narodí, vybral si **malé, nenápadné, pastevecké město**. Betlém – město Davidovo – zde začíná příběh naděje pro celý svět. Z Davidova rodu přichází ten, který bude králem navždy – Ježíš. Mesiáš, který nebude vládnout mečem, ale láskou. Stejně jako David kdysi bojoval s obrem Goliášem i Ježíš porazí zlo a strach – ne silou, ale dobrotou, láskou, odpuštěním a milosrdenstvím.

A tak i my jsme pozváni být jako David – mít srdce, které důvěřuje Bohu, i když se bojíme, když jsme sami, když věci nejdou podle plánu.

Proroctví

„A ty, Betléme Efratský, maličký jsi mezi judskými městy, z tebe mi vyjde ten, který bude vládcem v Izraeli, jeho původ je od pradávna, od věčnosti. (...) On sám pak bude pokojem.“ Micheáš 5, 1–3

Přečtěte si s dětmi proroctví. Toto proroctví pronesl prorok Micheáš (díky němu mudrci z Východu určili místo Ježíšova narození). Podívejte se na obrázek. V pozadí je vidět město, o kterém se v něm mluví.

K diskuzi

Co lze z obrázku vyčíst o městě Betlémě? Jaké je? Kde leží?

K čemu si ho Bůh vybral? Co znamená, že z něho vzejde vévoda? Kdo je tím vévodou?

Proč si myslíš, že si Bůh vybral právě malý Betlém, a ne nějaké velké a slavné město?

Víš, kdo pocházel z Betléma dávno před Ježíšem? Podívej se na obrázek. (Ve starém zákoně je Betlém označován jako rodiště krále Davida a jako místo, kde byl na krále pomazán.)

Dohleďte význam názvu města Betlém. V hebrejštině Bét-lechem znamená „**dům (svatyně) chleba**“.

Obrázek

David pocházel z městečka Betléma. Hospodin si jej vybral už jako malého chlapce, když pásal na pahorcích Betléma ovečky.

David velmi miloval Boha. Dlouhé chvíle na pastvinách pro něj jistě nebyly nic

jednoduchého, musel si umět s mnohým poradit, vypořádat se se samotou, ovládnout strach, ochránit ovečky. A tak spoustu času trávil tím, že skládal Hospodinu písně, v nich se s důvěrou svěřoval do Boží ochrany. My je dodnes zpíváme v kostele, říkáme jim žalmy. Vyjadřují velkou Davidovu lásku a důvěru Bohu.

Podívejte se do Bible na nějaké žalmy. Vyber si jeden, který se ti líbí.

Jedním z dalších proroctví, že přijde Mesiáš, je i toto: „Vyjde hvězda z Jákoba, povstane žezlo z Izraele.“ (Nm 24,17). Vystříhni si hvězdy (viz příloha) a dolep je do obrázku. Můžeš si do nich vepsat verš žalmu (nebo jen jeho číslo), který se ti líbí. Hvězdy připomínají, že David od Hospodina obdržel příslib, že z jeho rodu bude pocházet Spasitel. I to se naplnilo, protože Josef, manžel Marie, pocházel z Davidova rodu, tedy z Betléma. Josef tím, že Ježíše přijal za vlastního syna, mu daroval identitu židovského Mesiáše.

Otázka jen pro tebe

I David měl jistě sám na pastvinách strach. Zahánět jej mohl různě, například svým zpěvem. Některým strachům se dokázal i postavit, například se dovážil postavit velkému Goliášovi, a dokonce ho i porazit.

Zamysli se sám, zda se něčeho bojíš nebo tě něco děsí. Na malý lísteček napiš nebo nakresli svůj strach. Nalep ho pod Davidův kámen, který můžeš celý přilepit, tak aby strach nikdo neviděl nebo nalepit jen horní část, aby se mohl kámen odklopit.

Kámen ti může připomenout dvě věci:

- **Můžeš svůj strach „schovat“ po kámen** – svěřit ho Bohu a nebýt jím ochromen.
- **Můžeš si na něj stoupnout** – postavit se svému strachu, být odvážný a překonat ho.

Nakonec si do obrázku v lapbooku můžete nalepit i ostatní proroctví týkající se Davida. (Můžete si je přehnout nebo srolovat do ruličky, aby se vám do obrázku vešla.)

„Vyjde hvězda z Jákoba, povstane žezlo z Izraele.“ Nm 24, 17

„Hle, blíží se dni – praví Hospodin – kdy splním sliby, které jsem dal o Izraelovu a o Judovu domu. V ty dny, za toho času vzbudím Davidovi zákonitý výhonek, který bude uskutečňovat právo a spravedlnost na zemi. Za těch dnů dojde Juda spásy a Jeruzalém bude bydlet v bezpečí. To je jméno, kterým ho budou nazývat: „Hospodin je naše spravedlnost.“ Jer 33,14–16

„Toto praví Hospodin: „A ty, Betléme Efratský, maličký jsi mezi judskými městy, z tebe mi vyjde ten, který bude vládcem v Izraeli, jeho původ je od pradávna, od věčnosti. (...) On sám pak bude pokojem.“ Mich 5,1–4a

Izajáš (2. týden)

Úvod ke katechezi

Izajáš žil v době, kdy byl svět plný strachu a nejistoty. Lidé žili v beznaději, ztráceli víru, že se věci mohou změnit k lepšímu. Mnozí si mysleli, že Bůh je opustil. Říkalo se, že lidé chodí v temnotách – ne proto, že by kolem nebylo světlo, ale protože Boha už neviděli. V srdcích měli smutek, nedůvěru a někdy i hněv.

A právě tehdy vystoupil prorok Izajáš. Nebyl vojákem ani králem, ale měl v srdci Boží hlas. Říkal lidem, že temnota není navždy. Že přijde někdo, kdo ji rozptýlí – Mesiáš, Spasitel, Boží Syn. Nebude mít zbraně ani sílu krále, ale bude přinášet mír, radost a naději. Izajáš mluvil o dítěti, které se narodí z Panny, o světle, které zazáří i tam, kde už lidé přestali doufat. **Jeho slova byla jako malý plamínek ve tmě.** Ukazoval lidem, že i když se svět zdá temný, Bůh je vždy s námi.

Prorocství

Přečtěte si s dětmi první prorocství:

„Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo, obyvatelům temné země vzchází světlo.“ Iz 9,1

Povídejte si s dětmi o tom, jak tomuto prorocství rozumí. Co podle nich znamená, že lid chodil ve tmě (viz výše úvod).

Sdělte dětem, kdo byl Izajáš a co lidem hlásal.

Izajáše Bůh povolal za proroka a svěřil mu úkol přinášet lidem zprávu o příchodu Mesiáše – o tom, že přijde Spasitel, který z lásky k nám ponese utrpení a přinese nám spásu. Jméno Izajáš znamená „Hospodin je spása“. Izajáš se stal prvním ze čtyř velkých proroků. Žil v době, kdy se lidé báli budoucnosti, byli unavení, zklamaní a ztratili naději. Mnozí si mysleli, že je Bůh opustil. Ale Izajáš jim připomínal pravý opak: že Bůh svůj lid nikdy neopouští, i když to někdy tak nevypadá.

Izajáš měl v srdci naději – a tu předával dál. Říkal, že jednou přijde ten, kdo přinese světlo do temnoty, mír mezi lidmi a radost do srdcí. Mluvil o dítěti, které se narodí, o Synu, který bude znamením Boží blízkosti.

Izajáš ve svém prorocství doslova říká:

„Proto vám dá znamení sám Pán: Hle, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Emanuel, to je ‚Bůh s námi.‘“ Iz 7,14

Vyberte si jedno z těchto prorocství a nalepte jej do levé části obrázku.

Obrázek

Podívejte se společně na obrázek. Je na něm Izajáš. Nalepte do pravého horního rohu obrázek Zvěstování (viz příloha) k Izajášovi, který na něj ukazuje. Ptejte se dětí:

Co na obrázku vidíte?

Porovnejte obrázek s druhým textem proroctví (Iz 7,14).

Vystříhněte si několik proužků ze žlutého papíru, které budou představovat paprsky. Každý paprsek smotejte do ruličky a postupně je nalepte do obrázku Zvěstování. Tyto ruličky se pak mohou rozmotat jako paprsky, na znamení světla, které skrze příchod Mesiáše prozářilo temnotu.

Otázka jen pro tebe

Vyzvěte děti k tomu, aby se každý sám za sebe zamyslel nad tím, co pro něj znamená, že Bůh je s ní/ním. Sdělte dětem: „Možná se někdy cítíš sám. Možná se ti něco nedaří, někdo ti chybí, nebo máš z něčeho strach. Právě v takových chvílích můžeš slyšet slova proroka Izajáše: *Bůh je s námi. – Bůh je s tebou!*“

Nejen kdysi dávno v Bibli. Nejen někdy v daleké budoucnosti, ale právě teď – v tuto chvíli, na tomto místě. Bůh s tebou je, když se směješ, když pláčeš, když se bojíš nebo se raduješ. Je s tebou doma, ve škole, i když jsi sám v pokoji nebo spíš. Nikdy neodchází. Nikdy ho neunaví být blízko.

Vystříhněte si stejně velký papír jako je stránka lapbooku a přilepte jej v horní části na obrázek Izajáše. Vznikne vám tak překryv (okénko), které můžete kdykoli nazvednout a vidět původní obrázek Izajáše.

Na tento přilepený papír napište velkým nápisem **BŮH JE SE MNOU**. Bude vám připomínat, že Bůh je stále zde. Na tento papír také nalepte obálky nebo přeložené lístečky, kam si můžete psát, kdy, v jakých situacích jste cítili, že Bůh je s vámi. Lístečky s těmito odpověďmi sem můžete vlepovat během celého adventu (a klidně i dál).

Každé ráno, každý den, každou chvilku kdykoli si můžete také říkat: „Bůh je se mnou. Teď a tady. A to stačí.“

Jan Křtitel (3. týden)

Úvod ke katechezi

Přečtěte si společně úryvek z Lukášova evangelia:

V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Poncius Pilát byl místodržitelem v Judsku, Herodes úředním knížetem v Galileji, jeho bratr Filip úředním knížetem v Itureji a v Trachonitidě, Lysaniáš úředním knížetem v Abiléně, za velekněží Annáše a Kaifáše, uslyšel na poušti Boží slovo Jan, syn Zachariášův. Šel do celého okolí Jordánu a hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy. Tak je psáno v knize řečí proroka Izaiáše: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Každé údolí ať je zasypáno, každá hora a každý pahorek srovnán; kde je co křivého, ať je narovnáno, cesty hrbolaté ať se uhladí! A každý člověk uzří Boží spásu.“ Lk 3,1-6

Kdo je tím hlasem volajícího na poušti?

Je to Jan Křtitel, muž, kterého si Bůh vybral, aby připravil lidi na příchod Ježíše. Jan byl člověk, který nesmírně miloval Boha a chtěl, aby Ho lidé poznali také. Jednoho dne, když byl sám na poušti, uslyšel Boží hlas. Ten mu řekl, že má lidem otevřít srdce, aby byli připraveni na příchod Ježíše. A tak Jan šel k řece Jordánu a začal volat: „Připravte cestu Pánu!“ Nemyslel tím opravdovou silnici nebo pěšinu. Mluvil o cestě v našem srdci. Cesta k Bohu bývá někdy klikatá nebo hrbolatá – když jsme pyšní, když se hádáme nebo když zapomeneme na druhé. A Jan lidem říkal, že když tyto „hrboly“ srovnají – když poprosí o odpuštění, začnou znovu dělat dobro a otevrou svá srdce – tehdy může Bůh přijít blíž.

Jan mluvil o Bohu, který je milosrdný. Mluvil o něm tak zajímavě, že za ním lidé chodili a naslouchali mu. Také se ho ptali, co mají dělat.

Přečtěte si úryvek z evangelia, jak Jan Křtitel na dotazy odpovídal:

Lidé se ptali Jana (Křtitele): „Co máme dělat?“ Odpovídal jim: „Kdo má dvoje šaty, ať se rozdělí s tím, kdo nemá žádné. A kdo má něco k jídlu, ať jedná stejně.“ Přišli také celníci, aby se dali pokřtít, a ptali se ho: „Mistře, co máme dělat?“ On jim odpověděl: „Nevybírejte víc, než je stanoveno.“ I vojáci se ho tali: „A co máme dělat my?“ Odpověděl jim: „Na nikom se nedopouštějte násilí, nikoho nevydírejte, buďte spokojeni se svým žoldem.“ Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem. Jan jim všem na to říkal: „Já vás křtím vodou. Přichází však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánku. On vás bude křtít Duchem Svatým a ohněm. V ruce má lopatu, aby pročistil (obilí) na svém mlatě a pšenici uložil na sýpce; plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným.“ Dával lidu ještě mnoho jiných napomenutí a hlásal mu radostnou zvěst. Lk 3,10-18

Proroctví

Do obrázku s Janem Křtitelem si nalepte proroctví Izajášovo, které se vztahuje k Janu Křtiteli a o kterém jste si četli v úryvku z Lukášova evangelia:

„Hlas volá: Na poušti připravte Hospodinovi cestu, v pustině urovnejte stezky našemu Bohu! Každé údolí ať se zvýší a každá hora a pahorek ať se sníží! Co je křivé, ať se napřímí, co je drsné, ať se narovná.“ Iz 40, 3-4

Obrázek

Kdo chtěl začít nový život, ten se nechal od Jana Křtitele ponořit do vody v řece Jordánu. Voda symbolicky smyla všechno špatné a znamenala nový začátek. A právě tam, u Jordánu, se jednou objevil i Ježíš. Jan Ho poznal – už tehdy věděl, že to je Ten, na kterého všichni čekali.

- Víš ale, kdy se Jan Křtitel potkal s Ježíšem poprvé?
- Podívej se na obrázek (viz příloha). Kdo jsou dvě ženy na obrázku?

Přečtěte si úryvek z evangelia:

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu. Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem Svatým a zvolala mocným hlasem: „Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Vždyť jakmile zazněl tvůj pozdrav v mých uších, dítě se živě a radostně pohnulo v mém lůně. Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!“ Lk 1,39-45

Jan byl ještě miminko v bříšku své maminky Alžběty, když k nim přišla Maria s Ježíšem pod srdcem. A v tu chvíli Jan poskočil radostí – poznal, že se blízko něj nachází Bůh. Neviděl ho, neslyšel ho, ale poznal ho srdcem. To nám ukazuje, že Bůh k nám mluví nejen slovy, ale i v tichu, v radosti a v lásce, kterou cítíme uvnitř.

Jan žil na poušti, na které nic nerostlo, byla pustá. Prorok Izajáš mluví mnohokrát o tom, jaké to bude až k nám přijde Bůh. Často k tomu používá obraz pouště, obraz plný proměny, naděje a nového života. Poušť se v jeho proroctvích mění z pusté, suché, nehybné na poušť plnou nového života, tryskajících pramenů vody, nádherných květů a zeleně. To všechno ukazuje, že když do našeho srdce vstoupí Bůh, i to, co bylo prázdné, smutné nebo bolavé, může znovu ožít.

Přečtěte si úryvek z Izajáše, kde o tom hovoří.

„Zaraduje se vyprahlá step, jak lilie zajásá a vykvete poušť.“ Iz 35,1

„Tu poskočí chromý jak jelen a zaplesá jazyk němého, neboť na stepi vyprýští vody, potoky na poušti. Vyprahlá země se změní v rybník a žíznivá půda v prameny vod.“
Iz 35,6-7

Podívejte se nyní na obrázek a zkuste tuto poušť přeměnit, tak jak o tom hovoří Izaiáš. Nechte ji ožít. (Můžete podle vlastních představ nebo můžete využít obrázky květin a vody z přílohy.)

Otázka jen pro tebe

Zamyslete se nad tím, jestli máte také nějaké pouště, kde se cítíte samy.

Takovou poušť může být například:

- **Samota** – když se cítíme opuštění nebo nemáme kamarády.
- **Strach** – strach z temnoty, z nových situací, ze zkoušení nebo písemek ve škole.
- **Smutek** – když někdo blízký onemocní nebo když se něco nepovede.
- **Pochybnosti** – o sobě, když si nevěříme, něčemu nerozumíme.
- **Nuda nebo prázdnota** – chvíle, kdy se zdá, že se nic zajímavého neděje, nebo kdy nemám co dělat.
- **Zlost nebo hádky** – chvíle, kdy se cítíme nepříjemně kvůli konfliktům s kamarády nebo sourozenci.
- **Nejistota** – nové prostředí, změna školy, stěhování, nebo když se bojíme, co bude dál.

Tuto svoji poušť si napište každý sám za sebe do květinčky, tak, aby to nikdo neviděl (schovejte ji okvětními lístky, nebo zmačkejte do kuličky a nalepte do obrázku).

Tato květina může symbolizovat nový život, který do naší pouště může vdechnou Bůh, když jej tam pustíme. A také je potřeba rozhodnout se, zda zůstaneme stát, nebo vykročíme; zůstaneme v beznaději, nebo uvěříme v život.

Pokud budete chtít, můžete si tuto stránku uchovat a podívat se na ní po nějaké době, třeba za rok. Zjistíte tak, zdali se vaše poušť nějak proměnila, zdali jste ji spolu s Bohem vdechli nový život, nebo zda ještě potřebuje čas, trpělivost a třeba další odvahu a sílu.

Na závěr sdělte dětem, že o Janovi uslyší ve 2. prefaci adventní:

*Neboť on je náš Vykupitel:
jeho zvěstovali proroci,
jeho s láskou čekala Panna Maria,
jemu připravoval cestu
a na něho ukázal Předchůdce Jan.*

Anna a Simeon (4. týden)

Úvod ke katechezi

Tehdy v Jeruzalémě žili dva lidé, Simeon a Anna. Oba dostali vnuknutí od Ducha Svátého, že přijde Mesiáš.

Podívejte se na dva biblické úryvky, které o Simeonovi a Anně vyprávějí:

Tehdy žil v Jeruzalémě jeden člověk, jmenoval se Simeon: byl to člověk spravedlivý a bohabojný, očekával potěšení Izraele a byl v něm Duch svatý. Od Ducha svatého mu bylo zjeveno, že neužří smrt, dokud neuvidí Pánova Mesiáše. Z vnuknutí Ducha přišel do chrámu, právě když rodiče přinesli dítě Ježíše, aby s ním vykonali, co bylo obvyklé podle Zákona. Vzal si ho do náručí a takto velebil Boha: „Nyní můžeš, Pane, propustit svého služebníka podle svého slova v pokoji, neboť moje oči uviděly tvou spásu, kterou jsi připravil pro všechny národy: světlo k osvětlení pohanům a k slávě tvého izraelského lidu.“ Lk 2, 25-32

Také tam byla prorokyně Anna, dcera Fanuelová z Aserova kmene. Byla značně pokročilého věku, mladá se vdala a sedm roků žila v manželství, potom sama jako vdova – bylo jí už čtyřiaosmdesát let. Nevycházela z chrámu a sloužila Bohu posty a modlitbami ve dne v noci. Přišla tam právě v tu chvíli, velebila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kdo očekávali vykoupení Jeruzaléma. Lk 2, 35-38

Řekněte si společně, co jste se z textu o Simeonovi a Anně dozvěděli.

Simeon byl moudrý, tichý a pokorný muž. Měl v srdci velkou víru a důvěru v Boha. I když se zdálo, že se nic neděje, věděl, že Boží sliby se vždy splní, jen je třeba trpělivě čekat. Byl to člověk, který naslouchal v tichu. Nenechal se zmást hlukem světa, ale uměl poznat, kdy k němu mluví Duch Svatý. A právě díky tomu poznal malého Ježíše, když Ho Maria s Josefem přinesli do chrámu.

Anna byla starší žena, která téměř celý svůj život prožila v chrámu. Každý den se modlila, postila se a rozmlouvala s Bohem. Mnoho let čekala, až přijde Mesiáš – Boží Syn, a nikdy se nevzdala naděje. Anna byla člověk, který žije s Bohem každý den. Nemusela o Něk poříad mluvit – její víra byla vidět v tom, jak naslouchala, jak milovala, jak věřila. A když jednou do chrámu přišla Maria s Josefem a malým Ježíšem, Anna hned poznala, že je to On. Začala se radovat a děkovat Bohu, protože se splnilo, co tolik let nosila ve svém srdci.

Anna se Simeonem nebyli proroky v pravém slova smyslu. Nehlásali příchod Mesiáše, ale tichými modlitbami, trpělivým čekáním a nasloucháním následovali hlas Ducha Svátého a jako první označili dítě, které přinesli Marie s Josefem, za Mesiáše. Jejich příběh nám ukazuje, že Bůh jedná právě v maličkostech – a že nikdo není bez významu. Stejně tak je to i s námi – nemusíme dělat velké činy ani být nápadní a slavní, abychom byli důležití. I v obyčejném životě, v malých skutcích a laskavosti, můžeme dělat velké věci.

Proroctví

Nalepte si do obrázku Anny a Simeona toto proroctví:

„Hle, dítě se nám narodilo, syn je nám dán, vládu má na svém rameni a dostane jméno podivuhodný rádce, mocný Bůh, věčný otec, kníže pokoje.“ Iz 9,5

Je to proroctví Izajášovo, která ukazuje na to, čeho se dočkali Anna i Simeon.

Obrázek

Anna i Simeon museli mít mnoho darů od Ducha Svatého, které jim pomáhaly v jejich životě. V Bibli se říká: „**Nebo nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha Svatého, který ve vás bydlí a kterého vám dal Bůh, a že proto už nepatříte sami sobě?**“ *Kor 6,19* Duch spočívá na Simeonovi a Anně, stejně jako v životě všech proroků. Proto Simeon poslouchá Boží slovo a klade jej na prvním místo.

Zkuste se zamyslet nad tím, **jaké dary od Ducha Svatého mohli Anna a Simeon mít** (trpělivost, zbožnost, odvaha, vytrvalost, naslouchání, obětavost...). Porovnejte jejich dary s dary Jana Křtitele (zbožnost, odvaha, moudrost, umění dobře mluvit, komunikace...).

Duch Svatý je jako světlo, které prozařuje naše srdce. Když do nás vstoupí, rozjasní všechno temné a naplní nás radostí, pokojem a silou dělat dobro – stejně jako u Anny a Simeona, kteří ve svém srdci poznali, že přišel Ježíš.

Vystříhněte si z červeného papíru úzké proužky, které budou představovat paprsky Ducha Svatého. Na každý paprsek napište **jeden dar Ducha Svatého, který se mohl projevat v životě Anny a Simeona.**

Poté paprsky nalepte kolem obrázku Anny a Simeona tak, aby vyzařovaly do všech stran, jako světlo, které se dotýká všech kolem.

Tak jako Anna a Simeon, také vy nosíte v sobě dar, který do vašeho srdce vložil Duch Svatý. Někdo umí potěšit druhé, někdo má odvahu, jiný dokáže naslouchat nebo rozdávat radost. Každý z vás má něco krásného, co může proměňovat svět kolem.

Podívejte se znovu na obrázek Anny a Simeona – jejich paprsky Ducha Svatého září do okolí. Tak jako se rozzářily jejich tváře, když spatřili Ježíše. I vy můžete zářit Jeho světlem.

Vystříhněte si další červené paprsky a napište na ně své dary – **to, v čem jste dobří, čím můžete dělat radost druhým.** Nalepte je k obrázku tak, aby se rozbíhaly všemi směry, jako paprsky slunce, které hřejí a přinášejí světlo. Protože i vaše dobro se může rozbíhat všemi směry a dotýkat se lidí kolem vás.

Otázka jen pro tebe

Anna dokázala strávit téměř celý svůj život v tichu a modlitbách. My si to asi úplně dovolit nemůžeme – máme školu, kamarády, povinnosti. Ale i dnes žijí lidé, kteří svůj život zasvětili modlitbě. Jsou to řádové sestry a bratři v klášterech, kteří se modlí za nás všechny.

Někdy také můžeme vidět starší ženy modlit se v kostelích před mší svatou i po ní. Možná ani nevíme, že i jejich modlitby se mohou dotknout i nás. Tyto modlitby nás mohou podržet ve chvílích, kdy je opravdu potřebujeme. Jsou jako neviditelné mosty, které nás spojují s Bohem i mezi sebou navzájem.

Modlit se dá mnoha způsoby. Jedním z nich je **prosté ticho** – chvíle, kdy jsme sami se sebou a s Bohem. Zkuste si každý den najít malou chvíli (třeba tři až pět minut), kdy se ztišíte. Najděte si klidné místo, zavřete oči a prostě jen buďte. V tichu můžete slyšet, jak k vám Bůh tiše promlouvá, nebo jen cítit, že je tu s vámi. Toto ticho může být velmi cenné – jako poklad ukrytý v srdci, který nám přináší klid, nápady nebo odpovědi, které bychom jinak přes hluk světa nikdy neuslyšeli. Tak jako všemu i této dovednosti se musíme učit, nevzdávejte se po prvních nezdarech.

Tyto malé chvílky ticha můžete zkoušet **kdykoli** (nejlépe každý den) a nemusí skončit adventním obdobím. Můžete si také vést deník, do kterého si budete zapisovat své myšlenky, postřehy, vše, co vás v těchto chvílích napadne.

Pokud budete chtít, můžete využít i náš materiál *Nech promluvit ticho*, kde je tato aktivita podrobně popsána, včetně myšlenkového deníku. Naleznete ji na našich webových stránkách kc.bihk.cz.

Betlém (závěr)

Obrázek

Poslední obrázek betléma umístěte doprostřed lapbooku. Bude vám tvořit střed a srdce vaší knihy. K němu pak z každé strany přilepte obrázek jednoho proroka – Davida, Izajáše, Jana Křtitele a Simeona a Anny.

Když budete lapbook otvírat, bude se rozvíjet do všech stran, jako by se příběh proroků rozprostíral kolem betléma. Jde o obrázek betléma – narození Mesiáše, ke kterému se vztahují všechna proroctví, o kterých jste si v době adventu povídali. Uprostřed je místo pro Ježíše, ke kterému nás proroci přivádějí. Oni tak ukazují, jak se na Jeho příchod připravovali.

Obrázek Betléma je nejprve bez Ježíše, toho si děti vystříhnou a dolepí na Štědrý den.

K lapbooku se můžete vrátit i po Vánocích a připomenout si příchod Marie, Josefa s Dítětem do chrámu a setkání s Annou a Simeonem. Také si můžete povídat o tom, jak se dětem dařilo trávit krátké chvílky v tichu a zda by se chtěly podělit o své myšlenky či pocity. Můžete je také vyzvat k tomu, aby v této aktivitě pokračovaly i nadále.

Nedokončené věty jen pro mě

S odstupem času a na základě toho, co si děti během tvorby lapbooku v době adventní (ale i vánoční) uvědomily, si mohou vyplnit tyto nedokončené věty:

David

- Dokážu překonat svůj strach, když...
- Můj strach mi může pomoci, když...

Izajáš

- Dnes si můžu připomenout, že Bůh je se mnou, když...

Jan Křtitel

- Dokážu najít cestu k Bohu i přes pouště v mém srdci, když...
- Tam, kde je smutek nebo prázdno, mohu...

Anna a Simeon

- I když se mi něco zdá dlouhé nebo těžké, mohu...
- I krátká chvíle s Bohem mě může...